

Vergaderjaar 2008–2009

29 628

Politie

Nr. 133

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 23 juni 2009

In deze brief geef ik u een overzicht van de stand zaken dan wel een antwoord betreffende de moties en toezeggingen gedaan in de overleggen met de Tweede Kamer in 2008 betreffende CAO-onderhandelingen Politie, de begrotingsbehandeling van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK), het wetgevingsoverleg Politie en het Algemeen Overleg van 23 februari 2009 met de vaste Kamercommissie voor BZK. Diverse toezeggingen zijn middels diverse brieven in de afgelopen periode afgedaan. Hiervoor verwijs ik u naar bijgevoegd overzicht.¹

Toezeggingen

Voor een tweetal toezeggingen heb ik navraag gedaan bij de korpsen.

Wat betreft mijn toezegging om u inzicht te verstrekken in het aantal korpsen dat bonnenquota hanteert, wat de doelen zijn en wat de opbrengsten zijn bericht ik u als volgt. Uit de informatie die ik van – nagenoeg alle – korpsen heb ontvangen blijkt dat het merendeel van de korpsen intern afspraken heeft gemaakt over het aantal boetes en transacties. Voor het overzicht verwijs ik u naar de bijlage. Het type afspraak dat daarbij gemaakt is divers. Er zijn korpsen die afspraken maken met medewerkers, met districten, met eenheden of per type functie. Bovendien lopen de afspraken uiteen van harde afrekenbare aantallen tot globale afspraken over aantallen. De korpsen kiezen ervoor eigen afspraken te maken vanwege het succes van de landelijke afspraak over het aantal te realiseren boetes en transacties uit staandehoudingen. De politie wint aan gezag door direct op te treden bij overtredingen. Vanaf 2007 is deze afspraak landelijk niet meer herhaald, en het is de verantwoordelijkheid en eigen keuze van de korpsbeheerder en het regionaal college om dit beleid voort te zetten. Zoals ik u in het wetgevingsoverleg politie van 11 juni heb toegelicht vind ik het ook een goede zaak dat dit beleid naar eigen inzicht en geënt op de regionale problematiek wordt gecontinueerd.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

Het doel en de opbrengsten van deze afspraken zijn gericht op het vergroten van de veiligheid in Nederland. De mate waarin deze afspraken leiden tot meer veiligheid kan niet cijfermatig één op één worden aangegeven. Wel blijkt uit de jaarlijkse Veiligheidsmonitor dat Nederland veiliger is geworden.

De andere toezegging betreft uw verzoek om een brief met daarin de effecten van afspraken over kerntaken versus oneigenlijke taken in de korpsen en een kabinetsreactie hierop. Ik verwacht voor deze toezegging de laatste informatie op korte termijn. Zodra ik deze informatie heb, zal ik de Kamer, uiterlijk vlak na het zomerreces, informeren.

Daarnaast heb ik in het Algemeen Overleg met de Commissie BZK van 23 februari 2009 toegezegd na te gaan of er technische mogelijkheden zijn om mobiele telefoonnummers van personen jonger dan 12 jaar uit te sluiten van een «sms-bom».

Het politiekorps Amsterdam-Amstelland heeft op 19 januari 2009 een sms gestuurd aan 3500 burgers die op 23 september 2008 omstreeks 20.00 uur in de buurt waren van de Febo aan de Amsteldijk te Amsterdam. De 29-jarige wiskundeleraar in opleiding Hassan Ait Khouda werd toen daar doodgeschoten. Het massaal verzenden van een dergelijke sms wordt ook wel een sms-bom genoemd.

Kinderen jonger dan 12 jaar zouden kunnen schrikken van een sms van de politie. Het kamerlid Corüz (CDA) heeft mij gevraagd of het mogelijk is te voorkomen dat kinderen dergelijke sms-jes ontvangen. Ik heb toegezegd om uit te zoeken of er een technische mogelijkheid is om bepaalde mobiele telefoonnummers uit te sluiten van een sms-bom. Ik heb daarvoor een ambtsbericht gevraagd aan de korpsbeheerder Amsterdam-Amstelland.

Ik wil eerst benadrukken dat een sms-bom niet lichtvaardig wordt ingezet, omdat een sms-bom grote impact heeft en relatief duur is. De politie kijkt zeer zorgvuldig naar de inhoud van het sms-bericht en de sms-bom wordt vooraf aangekondigd in de media.

Bij een sms-bom worden mobiele nummers gebruikt die op een bepaald moment in een bepaald gebied waren. Politie en Openbaar Ministerie beschikken niet over de persoonsgegevens van de gebruiker (zoals leeftijd). Het is theoretisch mogelijk om de persoonsgegevens te achterhalen bij de telecommunicatieaanbieders. Er blijven overigens dan nog veel persoonsgegevens buiten beeld, omdat over de gebruikers van prepaid toestellen geen persoonsgegevens bekend zijn. Kinderen maken veel gebruik van prepaid toestellen. Zij kunnen geen toestellen met abonnement kopen, omdat kopers minimaal 18 jaar moeten zijn. Een ouder of voogd moet dit doen. Een toestel met abonnement dat door een kind wordt gebruikt, is ook niet als zodanig te herkennen. Het is daarom praktisch onmogelijk een onderscheid te maken naar de leeftijd van de gebruiker van een mobiel nummer.

Ik wil hieraan nog toevoegen dat ook kinderen jonger dan 12 jaar over informatie kunnen beschikken die waardevol is het betreffende opsporingsonderzoek.

Moties

Daarnaast wil ik in deze brief ingaan op een viertal moties.

1) «Onderzoek naar positie/waardering v.d. politie en functiewaarderingsonderzoek»; motie Haverkamp (CDA). (27-02-2008 Spoeddebat CAO-onderhandelingen politie (29 628, nr. 77))

In de brief van 6 november 2008 (kenmerk 2008-0000540386) betreffende «vertraging resultaten beloningsonderzoek sector politie» heb ik toegezegd in het voorjaar van 2009 de Kamer opnieuw over de verdere stand van zaken te informeren. In november 2008 is een paritaire stuurgroep ingesteld waarin de vier vakorganisaties, vertegenwoordigers vanuit de korpsen en vertegenwoordigers van mijn ministerie zitting hebben. Een vertegenwoordiger van het ministerie van Financiën neemt eveneens deel. De stuurgroep heeft tot doel uitvoering te geven aan de CAO-afspraken om een beloningsonderzoek te houden en het huidige functiewaardering- en beloningssysteem te herijken. De stuurgroep heeft de uitvoering van het beloningsonderzoek in februari 2009 gegund aan de Algemene Werkgeversvereniging AWWN. Ook zijn door de stuurgroep de uitgangspunten voor het onderzoek vastgesteld. Het onderzoek zal in het najaar worden afgerond. Ik zal de Kamer zo spoedig mogelijk in een separate brief over de uitkomsten van het onderzoek informeren

2) «Op basis van een te ontwikkelen standaard, systematisch en gericht de overhead bij de korpsen terugbrengen»; motie Çörüz (CDA)/Kuiken (PvdA)/Van der Staaij (SGP). (20-11-2008 Begrotingsbehandeling (31 700 VII, nr. 23))

Voor mijn reactie op deze motie verwijs ik u naar mijn brief van 25 maart 2009 (kenmerk 2009-0000034710).

3) «Het doen van een onderzoek naar de feitelijke beschikbaarheid van agenten in landelijke gebieden en te bevorderen dat tot een evenwichtige spreiding wordt gekomen»; motie van Van der Staaij (SGP)/Anker (CU)/Çörüz (CDA). (20-11-2008 Begrotingsbehandeling (31 700 VII, nr. 35))

De feitelijke beschikbaarheid van agenten in landelijke gebieden hangt in belangrijke mate samen met de verdeling van geld en sterkte over de korpsen. De verdeling van het budget over de regionale politiekorpsen is een centrale verantwoordelijkheid. De feitelijke sterkteverdeling binnen de regio is een verantwoordelijkheid van het Regionaal College. Voor de verdeling van het politiebudget over de regionale politiekorpsen wordt gebruik gemaakt van het Budget Verdeel Systeem Nederlandse Politie (BVS). In dit BVS wordt een viertal werksoorten onderscheiden, te weten *Opsporing, Handhaving, Intake* en *Service en Noodhulp*. Op basis van gegevens per gemeente behorende bij de betreffende regio wordt bepaald welk aandeel de betreffende regio in het landelijk per werksoort beschikbare budget ontvangen. Per regio worden de uitkomsten over de vier werksoorten gesommeerd, welk bedrag vervolgens als een lump sum bedrag (dus zonder bestedingsverplichting) aan het korps wordt uitgekeerd. Waar voor sommige gemeenten de opsporing in belangrijke mate bepalend is voor de bijdrage van deze gemeente aan het regionale budget is dat voor andere (overwegend minder verstedelijkte) gemeenten veeleer de Noodhulp.

Op dit moment vindt een evaluatie van het verdeelstelsel plaats. Deze evaluatie betreft o.a. een kwantitatieve herijking van de uitgangspunten van het huidige BVS. Met de gezamenlijke korpsbeheerders zijn ook de belangrijkste aandachtspunten voor de herijking geformuleerd: in het bijzonder wordt onderzocht of het BVS voldoende rekening houdt met de positie van centrumgemeenten en van aan de landsgrens gelegen regio's. De uitkomsten van deze evaluatie worden begin 2010 verwacht. Zij zullen leiden tot aanpassing van de uitkeringen over 2011 en volgende jaren.

Mede gelet op onderzoekslast voor de korpsen acht ik het doen van nader onderzoek bovenop de evaluatie van het BVS niet opportuun. De noodzaak daartoe wordt overigens ook niet ondersteund door de eerdere en recente uitkomsten van de Veiligheidsmonitor Rijk (VMR) en de Integrale Veiligheidsmonitor (IVM). Daarin worden de volgende constatering gedaan.

In weinig verstedelijkte regio's als Zeeland en Drenthe is geen sprake van een negatief oordeel van mensen over de beschikbaarheid van de politie, in vergelijking met het landelijk beeld. Ook over het functioneren van de politie in de eigen woonomgeving wordt hier vergelijkbaar geoordeeld als gemiddeld in Nederland. Daarnaast kennen de beide regio's relatief lage slachtoffercijfers. Ten aanzien van de veiligheidsbeleving van de bevolking voelde men zich volgens de IVM 2008 in de beide regio's minder vaak onveilig dan het landelijke gemiddelde. Het vertrouwen in de politie is in deze regio's niet lager dan het landelijke gemiddelde.

Zoals aangekondigd in het kabinetsstandpunt over de Samenwerkingsafspraken en Politiewet (brief aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal d.d. 19 december 2008) willen mijn collega van het ministerie van Justitie en ik meer gaan sturen op basis van output. Daarbij wil ik nagaan of er voor de kwaliteit van de politiezorg in landelijke gebieden specifieke afspraken moeten worden vastgelegd.

In deze zin wil ik uitvoering geven aan de motie.

4) «Opstellen plan van aanpak voor de verdere intensivering van de bestrijding van homofoob geweld»; motie Van der Ham (D66)/Kuiken (PvdA) (20-11-2008 Begrotingsbehandeling (31 700, nr. 38))

De evaluatie van het project Hatecrimes, welke medio 2009 is voorzien, zal ik gebruiken om vast te stellen welke intensivering nodig is. In het najaar 2009 zal de Kamer een plan van aanpak ontvangen, waarin ook de bevindingen uit de «Rapportage homofoob geweld» van de politie (14 november 2008, kenmerk 2008-0000465012) zijn meegenomen.»

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
G. ter Horst